VIII kadencja

SEJM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ **Komisji do Spraw Unii Europejskiej (nr 171)**

z dnia 6 grudnia 2017 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji do Spraw Unii Europejskiej (nr 171)

6 grudnia 2017 r.

Komisja do Spraw Unii Europejskiej, obradująca pod przewodnictwem poseł **Izabeli Kloc (PiS)**, przewodniczącej Komisji, rozpatrzyła:

I. w trybie art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 8 października 2010 r. zmieniony wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie niektórych aspektów umów sprzedaży towarów zawieranych przez internet lub w inny sposób na odległość, zmieniającej rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady oraz dyrektywę 2009/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i uchylającej dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (COM(2017) 637 – wersja ostateczna), i odnoszący się do niego projekt stanowiska Rzeczypospolitej Polskiej,

II. w trybie art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej konwencji Rady Europy o zapobieganiu terroryzmowi (CETS nr 196) (COM(2017) 606 wersja ostateczna) oraz wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej protokołu dodatkowego uzupełniającego konwencję Rady Europy o zapobieganiu terroryzmowi (CETS nr 217) (COM(2017) 607 – wersja ostateczna) i odnoszący się do nich projekt stanowiska Rzeczypospolitej Polskiej.

W posiedzeniu udział wzięli: **Michał Woś** podsekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości wraz ze współpracownikami, **Renata Szczęch** podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji wraz ze współpracownikami.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Kaja Krawczyk** – naczelnik Wydziału ds. Unii Europejskiej w Biurze Spraw Międzynarodowych, **Agata Jackiewicz**, **Rafał Czarski**, **Artur Zaniewski** – z sekretariatu Komisji w BSM, **Paweł Bachmat**, **Bartosz Pawłowski**, **Justyna Łacny**, **Ilona Szczepańska-Kulik** – eksperci ds. legislacji z Biura Analiz Sejmowych, **Jolanta Adamiec** – specjalista ds. systemu gospodarczego z BAS.

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Otwieram posiedzenie Komisji do Spraw Unii Europejskiej. Stwierdzam kworum. Witam serdecznie wszystkich obecnych członków Komisji do Spraw Unii Europejskiej, ministrów i towarzyszące im osoby. Czy są uwagi do porządku obrad? Nie widzę. Stwierdzam, że Komisja przyjęła porządek obrad.

Przechodzimy do pkt I, czyli rozpatrzenia w trybie art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 8 października 2010 r. zmienionego wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie niektórych aspektów umów sprzedaży towarów zawieranych przez internet lub w inny sposób na odległość, zmieniającej rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady oraz dyrektywę 2009/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i uchylającej dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (COM(2017) 637 – wersja ostateczna) i odnoszącego się do niego projektu stanowiska RP. Rząd jest reprezentowany przez pana ministra Michała Wosia, podsekretarza

stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości. Bardzo proszę, panie ministrze, o przedstawienie stanowiska.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Michał Woś:

Dziękuję uprzejmie. Pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, podobnie jak poprzednia inicjatywa Komisji z roku 2015 – wniosek w sprawie niektórych aspektów umów sprzedaży towarów zawieranych przez internet lub w inny sposób na odległość – tak samo ten projekt jest zmienioną wersją tego pierwotnego. Jest elementem strategii jednolitego rynku cyfrowego. Został rozszerzony także o sprzedaż bezpośrednią. Osiągnięcie celu ma nastąpić poprzez przyjęcie tej dyrektywy, która na zasadzie harmonizacji zupełnej reguluje przede wszystkim problematykę odpowiedzialności sprzedawcy z tytułu niezgodności towaru z umową w umowach sprzedaży towarów zawieranych w obrocie konsumenckim. Dyrektywa definiuje najważniejsze dla przedmiotowego obszaru pojęcia, czyli określa kryteria, według których byłaby oceniana zgodność towaru z umową oraz moment miarodajny dla tej zgodności, reguluje przysługujące konsumentowi środki ochrony oraz warunki i termin korzystania z nich.

Rząd popiera cel projektu przedstawionego przez Komisję, to jest zwiększenie transgranicznego handlu dobrami materialnymi przez eliminację barier dotyczących prawa umów. Pozytywnie ocenia też rozszerzenie zakresu przedmiotowego projektu dyrektywy o umowy sprzedaży zawierane w sposób tradycyjny, dla wszystkich umów sprzedaży, niezależnie od sposobu ich zawarcia. Akceptowalne jest założenie, że należy się skoncentrować na obrocie konsumenckim, i będące jego konsekwencją ograniczenie podmiotowe projektu relacji przedsiębiorca–konsument. Rząd nie ma zastrzeżeń co do tego, aby proponowany instrument prawny miał formę dyrektywy.

Natomiast jeżeli chodzi o poziom harmonizacji, rząd nie wyklucza możliwości zaakceptowania zaproponowanej przez Komisję harmonizacji zupełnej, pod warunkiem jednak, że zagwarantuje ona wysoki poziom ochrony konsumentów, a w szczególności nie doprowadzi do obniżenia poziomu ochrony, jaki obecnie istnieje w Polsce.

W odniesieniu do szczegółowych rozwiązań zawartych w projekcie rząd pozytywnie ocenia propozycję wydłużenia do dwóch lat okresu, w którym obowiązywałoby domniemanie dotyczące niezgodności towaru z umową, jednak zasadnicze zastrzeżenia budzi zawarta w projekcie propozycja sekwencyjnego, czyli w ściśle określonej kolejności, korzystania przez konsumenta z poszczególnych środków ochrony przewidzianych w przypadku niezgodności towaru z umową, o ile takie uregulowanie mogłoby być przyjęte w połączeniu z zasadą harmonizacji zupełnej. Takie rozwiązanie doprowadziłoby do obniżenia poziomu ochrony konsumenta w Polsce, bo obecna regulacja prawa polskiego co do zasady pozostawia wybór środka samemu konsumentowi. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Dziękuję bardzo. Sprawozdawcą tego dokumentu jest pani poseł Elżbieta Kruk. Bardzo proszę panią poseł o zabranie głosu.

Poseł Elżbieta Kruk (PiS):

Pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, Komisja Europejska przedstawiła zmieniony wniosek dotyczący dyrektywy PE i Rady w sprawie niektórych aspektów umów sprzedaży towarów zawieranych przez internet lub w inny sposób na odległość, w którym proponuje się poszerzenie zakresu wniosku tak, aby objąć nim również sprzedaż przy fizycznej obecności stron. Komisja wychodzi tym samym naprzeciw uwagom państw członkowskich. Zdecydowana większość państw wyraziła bowiem istotne zastrzeżenia do pierwotnego projektu i postulowała przedstawienie przez Komisję Europejską nowego wniosku, który objąłby swoim zakresem wszystkie umowy sprzedaży, niezależnie od sposobu ich zawierania.

Zastrzeżenia co do zasadności różnicowania przepisów prawnych w tym zakresie zgłaszane były również przez Polskę. Zaznaczyć należy, że dyrektywa nie ma zastosowania do umów o świadczenie usług. Zasadnicza przyczyna proponowanej dyrektywy to różnice dzielące regulacje poszczególnych państw członkowskich w zakresie kaskadowości uprawnień przysługujących z tytułu niezgodności towaru z umową oraz w zakresie przesłanek determinujących zgodność towaru z umową. W systemach prawnych obo-

wiązujących na terytorium części państw członkowskich mamy do czynienia z kaskadowym charakterem uprawnień konsumenta z tytułu niezgodności towaru z umową. W efekcie konsument w pierwszym rzędzie może dochodzić roszczeń o naprawę rzeczy lub wymianę, a dopiero w następnej kolejności może wykonywać uprawnienie do odstąpienia od umowy lub do obniżenia ceny. W innych państwach członkowskich konsumentowi przysługuje wybór pomiędzy poszczególnymi równorzędnymi uprawnieniami z tytułu niezgodności towaru z umową.

Proponowana dyrektywa odnosi się głównie do odpowiedzialności sprzedawcy towaru za jego niezgodność z umową sprzedaży. Zagadnienia te regulowane są na gruncie polskiego systemu prawnego w ustawie Kodeks cywilny, tak więc wejście w życie proponowanej dyrektywy wymagać będzie jej implementacji poprzez odpowiednią zmianę kodeksu.

Z projektu stanowiska rządu i z tego, co słyszeliśmy od pana ministra, wynika, że rząd popiera cel projektu przedstawionego przez Komisję i pozytywnie ocenia rozszerzenie zakresu przedmiotowego projektu dyrektywy o umowy sprzedaży zawierane w sposób tradycyjny. Pozytywnie została też oceniona propozycja wydłużenia domniemania dotyczącego niezgodności towaru z umową do dwóch lat od momentu wejścia w posiadanie towaru. Z aktualnie obowiązującej dyrektywy wynika sześciomiesięczny okres domniemania. Tu nie ma uwag. To dobre propozycje. Oczywiście tak też je ocenia Biuro Analiz Sejmowych.

Zastrzeżenia rządu budzi propozycja sekwencyjnego, tj. w ściśle określonej kolejności, korzystania przez konsumenta z poszczególnych środków ochrony przewidzianych w przypadku niezgodności towaru z umową, o ile miałaby być przyjęta w połączeniu, o czym również pan minister wspominał, z zasadą harmonizacji zupełnej. Obecna regulacja prawa polskiego jest tu elastyczniejsza. Należy podzielić te zastrzeżenia, bowiem przyjęcie propozycji w takim kształcie doprowadziłoby do obniżenia poziomu ochrony konsumenta w Polsce w tym zakresie. Sytuację zmieniłoby zastosowanie zasady harmonizacji minimalnej, która umożliwiałaby przyjęcie rozwiązań korzystniejszych dla konsumentów, i do tego też można dążyć, aby rozwiać te zastrzeżenia rządu. Przewidywane pozytywne efekty gospodarcze dyrektywy nie zostaną wszak osiągnięte, jeśli miałyby skutkować obniżeniem w pewnych aspektach poziomu ochrony konsumenta.

W projekcie stanowiska rządu otrzymaliśmy informację o podmiotach, którym przekazano do konsultacji społecznej przedmiotowy projekt, jednak nie ma informacji – a szkoda – o stanowisku partnerów społecznych do tego projektu. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Bardzo dziękuję. Otwieram dyskusję. Czy są pytania? Nie widzę. Dlatego chciałabym od razu zaproponować następującą konkluzję: Stwierdzam, że **Komisja rozpatrzyła w trybie art. 7 ust. 4 ustawy dokument o sygnaturze COM(2017) 637 – wersja ostateczna. Komisja podzieliła stanowisko rządu**. Czy jest sprzeciw? Nie widzę. Wobec tego stwierdzam, że Komisja przyjęła powyższą konkluzję. Na tym zamykam rozpatrywanie pkt I. Dziękuję.

Przechodzimy do pkt II, czyli rozpatrzenia w trybie art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. Wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej konwencji Rady Europy o zapobieganiu terroryzmowi (CETS nr 196) (COM(2017) 606 – wersja ostateczna) oraz wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej protokołu dodatkowego uzupełniającego konwencję Rady Europy o zapobieganiu terroryzmowi (CETS nr 217) (COM(2017) 607 – wersja ostateczna) i odnoszącego się do nich projektu stanowiska RP. Rząd jest reprezentowany przez panią minister Renatę Szczęch, podsekretarz stanu w Ministerstwie Spaw Wewnętrznych i Administracji. Bardzo proszę o przedstawienie stanowiska rządu.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Renata Szczęch:

Bardzo dziękuję, pani przewodnicząca. Szanowni państwo, pragnę przedstawić rozpatrzenie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej konwencji Rady Europy o zapobieganiu terroryzmowi oraz wniosku dotyczącego

decyzji Rady w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej protokołu dodatkowego uzupełniającego konwencję Rady Europy o zapobieganiu terroryzmowi. Celem powyższych decyzji Rady jest umożliwienie UE przystąpienia do obu aktów prawa międzynarodowego. Konwencja Rady Europy o zapobieganiu terroryzmowi, sporządzona w Warszawie 16 maja 2005 r., stanowi instrument umożliwiający zwalczanie i karanie czynów poprzedzających i przygotowujących popełnienie aktu terrorystycznego.

Polska jest sygnatariuszem konwencji od dnia jej otwarcia do podpisu. Konwencja weszła w życie w stosunku do Polski 1 sierpnia 2008 r. Protokół dodatkowy do konwencji Rady Europy o zapobieganiu terroryzmowi ma na celu uzupełnienie postanowień konwencji i zobowiązanie jej stron do penalizacji czynów w niej wskazanych, takich jak uczestniczenie w zrzeszeniu lub grupie o celach terrorystycznych, odbywanie szkolenia na rzecz terroryzmu, podróżowanie lub usiłowanie podróżowania w celach terrorystycznych, zapewnienie lub gromadzenie środków na takie podróże oraz organizowanie lub wspieranie takich podróży.

Protokół ten został podpisany przez UE oraz kilkanaście państw członkowskich UE, w tym 22 października 2015 r. przez Polskę. Rząd RP stoi na stanowisku, że stroną protokołu dodatkowego do konwencji Rady Europy o zapobieganiu terroryzmowi powinny być państwa członkowskie UE wraz z UE. Przemawia za tym fakt, że materia wynikająca z protokołu należy do kompetencji mieszanych UE i wbrew stanowisku Komisji Europejskiej należy uznać, że materia ta nie należy do wyłącznych kompetencji UE, konsekwencją czego państwa członkowskie utraciłyby prawo do przystąpienia do protokołu i stania się jego stroną.

Parce nad projektem toczyły się od początku 2015 r. W trakcie negocjacji protokołu na forum UE toczyła się otwarta dyskusja, czy materia z niego wynikająca jest objęta wyłączną kompetencją UE, jak wspomniałam, czy też kompetencją dzieloną pomiędzy państwa członkowskie a UE. Komisja Europejska wbrew stanowisku niektórych państw członkowskich, w tym Polski, uznała wówczas, że z uwagi na kompetencję wyłączną w zakresie materii protokołu jego stroną powinna być UE, działająca w imieniu państw członkowskich. Ostatecznie, jak wspomniałam, protokół został otwarty do podpisu w dniu 22 października 2015 r. w Rydze i w tym dniu podpisany przez kilkanaście państw członkowskich, w tym przez takie kraje, jak Polska, Niemcy, Francja, Hiszpania oraz również został podpisany przez UE.

Podpisując ten protokół, UE wyraziła gotowość do jego zawarcia zgodnie z art. 218 ust. 6 traktatu o funkcjonowaniu UE. Zawarcie protokołu dodatkowego oznacza bowiem zobowiązanie UE do włączenia określonych w nim norm do prawa unijnego. Rezultatem podjętych przez UE prac zmierzających do wdrożenia postanowień protokołu dodatkowego byłoby przyjęcie dyrektywy PE i Rady nr 2017/541 z 15 marca 2017 r. w sprawie zwalczania terroryzmu i zastępującej decyzję ramową Rady 2002/475 przez WSISW oraz zmieniającą decyzję Rady 2005/671. Dyrektywa ustanawia normy dotyczące definicji przestępstw i sankcji w dziedzinie przestępstw terrorystycznych, przestępstw dotyczących grupy terrorystycznej oraz przestępstw związanych z działalnością terrorystyczną, jak również środki ochrony i wsparcia ofiar terroryzmu i pomocy tym ofiarom. Dyrektywa ta pozostaje we właściwości ministra sprawiedliwości. Jest on odpowiedzialny za jej wdrożenie. Termin mija 8 września 2018 r. Przepisy dyrektywy wdrażają postanowienia protokołu dodatkowego dotyczące obowiązku penalizacji odbywania szkolenia na potrzeby terroryzmu, podróżowania, jak wspomniałam, i różnych form finansowania terroryzmu.

Pragnę podkreślić, Wysoka Komisjo, szanowna pani przewodnicząca, że rząd RP stoi na stanowisku, że odmiennie, niż to wynika z projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia w imieniu UE protokołu dodatkowego do Konwencji o zapobieganiu terroryzmowi, stroną tegoż protokołu powinny się stać zarówno UE, jak i państwa członkowskie. Serdecznie dziękuję.

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Bardzo dziękuję. Sprawozdawcą tych dokumentów jest pan poseł Grzegorz Janik. Bardzo proszę pana posła o zabranie głosu.

Poseł Grzegorz Janik (PiS):

Dziękuję bardzo, pani przewodnicząca, pani minister, Wysoka Komisjo, myślę, że wszyscy na tej sali zgadzamy się co do tego, że walka z terroryzmem jest priorytetem Rady Europy i wspieramy w tym rząd Polski. Cieszymy się, że na dzisiaj możemy żyć w bezpiecznym kraju. Ale Europa już nie jest taka bezpieczna, tak że walka z terroryzmem jest bardzo ważna i zgadzamy się w stu procentach ze stanowiskiem rządu. Podzielamy również stanowisko rządu co do tego, że RP nie może być pozbawiona podpisania protokołu dodatkowego i dobrze, że rząd RP stanął na stanowisku, że stroną protokołu dodatkowego do konwencji Rady Europy o zapobieganiu terroryzmowi powinny być państwa członkowskie UE wraz z UE. Podzielamy stanowisko rządu i je wspieramy. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Dziękuję bardzo. Otwieram dyskusję. Czy są pytania? Nie widzę. W związku z tym proponuję następującą konkluzję: Stwierdzam, że **Komisja rozpatrzyła w trybie art. 8 ust. 2 ustawy dokument o sygnaturze COM(2017) 606 – wersja ostateczna i COM(2017) 607 – wersja ostateczna. Komisja podzieliła stanowisko rządu**. Czy jest sprzeciw? Nie widzę. Wobec tego stwierdzam, że Komisja przyjęła powyższą konkluzję. Na tym zamykam rozpatrywanie pkt II.

Przechodzimy do spraw bieżących. Następne posiedzenia Komisji odbędą się w dniu jutrzejszym o godzinie 12.00 i 13.30. Czy ktoś chciałby zabrać głos? Nie widzę. Na tym kończymy rozpatrywanie pkt III. Informuję, że na tym porządek dzienny został wyczerpany. Protokół dzisiejszego posiedzenia będzie wyłożony do przejrzenia w sekretariacie Komisji w Kancelarii Sejmu. Zamykam posiedzenie Komisji.